

Дамян Дамянов

Ти пак ме гледаш с ласкави
очи...

Ти пак ме гледаш с ласкави очи
и питаш пак: „Боли ли те за нея?“
Тешиш ме за разтуха: „Не плачи!
Ще я забравиш!... Аз ще ти попея!“
И аз се сталям в нежния ти глас,
и аз забравям минали обиди.
Но милвам теб, а мисля за оназ,
която преди тебе си отиде.
Тя никога не милваше така,
тя като теб не можеше да пее,
но аз жадувам нейната ръка
и гледам теб, а виждам само нея!
Ах, твоята усмивка тъй добра
пред мен света отваря като книга,
но обичта ти – обич на сестра –
повярвай – за сърцето ми не стига!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8686>]